

**NAROCNINA NOVIN
ČETRTLETNO**

doma: na posamezni naslov 6 Din., 25 p., na skupni naslov če jih najmanj 5 komadov naročenih 5 Dinarov; **v inozemstvo:** 18 Din. Če se januarja plača celoletna naročnina, znaša ta 50 Din.

Pošt. ček. pol. št. 11806.

NOVINE

Glasiło Slovenske Krajine.

Izhaja vsako nedelo. — Uredništvo i uprava M. Sobota, Križova ul. 4.

CENA OGLASOV

na oglasnoj strani: Cela stran 1000 Din., pol strani 500 Din., 1/4 strani 250 Din., 1/8 strani 125 Din., 1/16 strani 62:50 Din., 1/32 strani 31 25 Din. Cena malim oglasom do 35 reči 10 Din., više vsakareč 1 Din. Med tekstom vsaki oglas 15% dražji. Pri večkratnom oglaševanju pop. 5-50%.

Rokopisi se ne vračajo.

Kriza v jakosti.

I namestnik Kristušov i ž njim cela vučeca cerkev, pa drugi vučeni i ugledni možje sveta ednoglasno svedočijo i dokazüjejo, da je denešnja kriza, nevolja v prvoy vrsti moralna kriza ali kriza v jakosti. Pa ma jakost kakšo zvezo do fabrik, do posojilnic, do krüha, do obleke, do dela, do kapitála itd.? V najtesnejšoy zvezi je oboje. Če nega jakosti, pri tej poleg je v krizi človek i ječi v njej. Jakost je gonilna sila i predpogoj za vstvoritev zadovolstva, blaženosti. Milijone lejko ma što, če nema jakosti, je nezadovoljnež, mrmraš. Malo posestvo z jakostjov združeno pa zadovolstvo i blaženost rodi. Ponavlja se pač zgodovina na poti med Jeruzalemom i Jerihom: siromak leži tam i pomaga njemu ne bogastvo, nego jakost smilenosti.

Če bi svet spunjavao zapoved od lübežni do bližnjega, ne bi bilo brezposelnih, ne bi bilo te gospodarske krize, v šteroy nag i lačni si po živienji segajo. Ka nam zapovedava lübežen do bližnjega? „Lübi bližnjega kak samoga sebe.“ Tak zapovedava Kristuš. I ka sebična človeča narava ne bi krivo tolmačila te zapovedi, jo Kristuš sam raztolmači. Etak se glasi to njegovo raztolmačenje: „Ka ščete, da bi vam lüdje včinnoli, včinite vi njim i ka neščete da bi vam lüdje včinnoli, ne včinite vi njim.“ Kak svetlo, kak jasno povedano. Ti ščeš živeti, ti ščeš meti streho, ti se ščeš hraniti i oblačiti, da se obdržiš pri življenji. Ti to sebi želeš, ar se lübiš. Ali Kristuš ti zapovedava, da za življenje potrebno moraš kak sebi, tak i bližnjemu želeti i poskrbeti, gda on toga nema. Ti neščeš nag i lačen bloditi po sveti, neščeš po lük-njaj prenočavati, v jarkaj vmirati. Isto nesmeš i za bližnjega dovoliti. Tak se glasi Kristušova zapoved. Gledajmo to zapoved, kak bi se mogla v življenji spunjavati.

V našem listi smo že napisali dužnosti siromaka do bogatca i toga do prvoga. Tam smo povdarili po rečaj sv. Pisma, da je siromak dužen manjosti se ogibati i da je bogatec dužen siromaki pomagati. Jako krivo je tisto mišljenje bogatašev, da siromaki dajo prostovolno če ščejo i keliko ščejo, neso pa dužni. Miloščina je dužnost, siromaka je bogatec dužen podpirati, to je tisti ki ma, je dužen dati tistomi, ki nema, da te ostane v življenji. Dnes idemo malo dale i povdarimo, da te fundament, na šterom stojita siromak i bogatec, je raztegnjeni tüdi na delodajalce i delavce vendar s tov razlikov, da gda pri prvima dvema je vez, samo lübežen, med zadnjima dvema je pa poleg lübežni predvsem pravičnost tista vez štera vrejšuje socialno pitanje, da mirno eden ovoga podpirata i v blaženstvi preživeta svoje žive dni. Ali od te vezi pravičnosti bomo mi drügoč gučali i to obširno. Dnes gledajmo samo lübežen, štera jakost če cvete v njihovom srci, nega gospodarske krize.

Moj bližnji nema dela, nema jela, nema odevala. Kristuš mi pravi, ka sebi ne želeš, ne želi ni svojemi bližnjemi. Če bi tisti, ki majo milijone poskrite spunjavali

to dužnost, bi vrgli te milijone za potrebna dela, bi strojov menje naračali i več ročni delavcov jemali, bi prebogato obleko i prehrano spremenili z prostejšoy, bi pokazali v djanji, da svoje milijone nemajo samo svojemi trüdi, svojoj sreči zahvaliti, nego v jako velikoj meri moči tak düševnoj kak telovnoj svojega delavca i ravno zato ga lübijö kak svojega brata i si ž njim delijo kak z bratom dobiček, da brat dobi bar teliko, da človek dostojno more živeti. Če mam jaz pravo lübežen do bližnjega, ne bom dneve i tjedne po plesi trgao obüteo, gda moj brat brez lastne krivde nema obüvala, ka bi vö z hiše mogo stopiti. Če mam jaz pravo lübežen, ne bom se oblačö: gizdevo, ne bom trošo peneze na nepotrebno goščenje, ne bom kartao i se zapajao te, gda moj brat, gda moja sestra v coti, ronji mora praviti: odevalo si mi, gda moj brat, moja sestra mora praviti: krüha tjedne dugo ne vidimo, naden se samo ednok malo nahranimo; gda moj brat, gda moja sestra po istom Kristuši, ki je meni ne več i njemu pa njoj ne menje, se v nezakürjenih votlinaj mora stiskavati i niti toga blaženoga občütka ne more zajeti, šteri napunjava vsako roditelško srce, gda ga deca prosi krüha: *dajte mi krüh!* — S skuznimi očmi mesto krüha dene svojo posušeno roko na gladno detečo glavo: *vütro bo krüh!* I tak ide to den za dnevom samo z obetanjom naprej. Je to lübežen? I Če bi jo meli, ne bi meli te krize. Če bi jo meli bogatci, ne bi bilo lačnih i nagih i brezdomovincov. I če bi jo meli tüdi siromaškejši i delavci, do bogatejših i delodajalcov mesto sovraštvá, bi komunizem samoga sebe že davno zadavo.

Nazaj . . .

Na pot kmétske ednostavnosti i prostosti. Ne bodimo malodüšni ino ne držimo vse za malo vredno, ka sami na svojem siromaštvi zmoremo. Nej je vsigdar znamenje napredüvanja, kulture, obrisanosti našega kmétskoga stališa, či se vsega, ka vidimo, včasí poprimemo, to je ravno znamenje nazadüvanja, to je za kmeta dostakrat rakova pot. Tüdi so ne vse novotarije, dobre, potrebne tüdi ne hasnovite za nas. Zato pri zbiri moremo pasko meti, ka ne kúpimo plev na mesto semena.

Nazaj na križopotje, gde nas je zapelala gizda ino manjost. Tüdi manjost je vzrok, ka so se kúpüvale cote fabrične, manjost pa gizda sta si podale roké ino tak v tovarišiji, ste pomali ponüjale z médom namazano palico, štera nas glejte za nikelko deset let sprevaja na pot siromaštva.

Istina je, ne je vse to krivo, nego 75 (procentov) odstotkov je denéšnjega siromaštva je kriva gizda pa manjost. Kak bi pa „čerka“ po zimi vtegnola po vési tute nositi, kak bi znala ino zvedila v fajnsčeki gde se vküp spravilo, gde se razmetalo, či bi doma na mesto jeziki prstam ino nogam dale poseo.

Ešče je čas, ešče je nej prekesno, zato „pamet žamet“ stanimo ino nazaj na zgübleno razkrižje, poiščimo si tam zgü-

leno lenovo seme, kodile, kolovrate preslice, motovila krosne ino je nesimo domo, dajmo njim v naših zidanih hižaj častno mesto. S tem smo napovedali boj gizdi pa manjosti. No pa jeziki dobijo tüdi svoj telko zasluženi počinek!

Presti se včite ženske pa de konec krize, konec de gizde ino brige za prebiranje „štucnov“, pri kolovratu toga vsega ne potrebüje dobra predica. Znam, že zdaj si vnoaga zdejne: „Oh! kak müdno delo je to!“ To je zgovor „čevke“, „manjice“, štero kršeli nemilo ostaviti, zato tüdi njoj komen pa kolovrat nediši! Da pa pomali de nekaj že šlo skoz neopačnih prstov, motvos, dreta, nakonci te že preja tüdi pride pa do perotnice rade vlekje. Ta preja za prte, robce, brisače, nede, dobra de da za ponjave, konči za krpanje.

Kelko menje penez de potrebno pri kmétskoj hiži, či henjamo včasí dnes s tov norov šegov, či mo šli nazaj za pedeset let.

Vsaki razmetni starejši kmétski človek bo sprevidö, kelko smo grešili pa kelko smo zapravili na cote gospodске na kúpene krpe vrgli penez, šteroga smo s težkim trüdapunim delom zaslužili.

Ali je ne to grehota zobstom ta ponüjati silje, marše za štero se leto pa dve trapi kmet, dokeč je za ponüvati? Pa zakaj? Največkrat za obleko, za obüteo. Prisiljen je, mora.

Jeli za istino mora? Ne!

Kelko nepotrebni kúpjenih krp leži razmetanih po hiži, kelko penez je vrženih v njé, a vse brez haska. Od leta do leta to ide, nigdar kraja, ne konca.

Gde so stounice, postelne, prtovje, brisače, pet, deset, dvajseti, treseti let stare? Ne najdo se več, ar kúpjeno ne drži, domače, lenovo pa že davno vesnolo, minolo iz hiži!

Pa zakaj? Ka je vzrok tomi?

Že je prle povedano bilo, ka manjost no gizda. Edna z drügov vštric hodita. „Što bi to sejao, trou, preo, plejao itd?“ „Veš, je zdaj vse tak fal.“ No potom pa „Što de itak to noso?“, „Kak je to naopačno“ itd.

Ja babe, „čerke“ so začnole, dedi prikumali pa smo prišli do denešnjega gospodskoga siromaštva, oblečti si pa nemo meli naskori kaj.

Kak pa! Nej je tak kričeče pisano to domače, te pa se srakam ne vidi. Pa ne je tenko? Tak? Pazi! prédi tenko prejo pa de platno tüdi tenše. Pomali, vej ti kolovrat nevujde, on te čaka.

Približavle se sprotoletje, sejajte len. Spravte si vsa potrebna, ka de drügo zimo pri vsakoj kmétskoj hiži brno kolovrat. Zimski kmetijski tečajji bi tüdi vršili zahvalno nalogo, či bi se s tem pitanjom bavili, či bi posebno žensko mladino nago-varjali na povanje lena ino pripravlanje lenojce.

Gospojinski tečajji gde ste? Ne torte, ne neznane jestvine i potrate včiti pripravlati ali bole povedano zapravlati, nego presti navčiti bodoče „domačice“ vertinje! Ročno delo? Ali ma žensko ročno delo v svojem programu kodilo? Meni se močno

vidi, da ne! Ali se ženska ročna dela ne bi dala na vesnicaj s tem združiti! Pa kak lepo! Kelko bi se stem pomoglo tū bi se pripravo domači pregovor: „Pomagaj si sam pa ti Bog pomore!“ Nečakajmo čūde nikše. Bog manjakom za ljubav nede čūde delao.

Ki nemre vervati vse to naj sede ino računa, kelko je lanjsko leto vrgeo penez pri hiži na postelino, na spodanjo obleko, kelko je vrgeo na žensko obleko, pri hiži, pa de vido zakaj je kriza, zakaj more posili ponūjati pšenico, bike, prasé.

Vido de, spleča se li eno gredo lenūj posejati vsako leto ino ga spraviti v prejo, pozneje pa v platno.

Ali se mi s pravicov čemerimo na židove, trgovce za volo dragoče? Nikak ne.

Celo njim delamo krivico, ar njūv poseo je zaslužen pa što nas sili, da kūpūjemo, što nas je silo ka smo postali rob fabrike, rob šege gospodske?

Naša manjost pa gizda.

Zdramte se, postante pa nazaj slobodni na svojoj lastivnoj grūdi.

Fabrike se združūjejo v denēšnjom težkom vremeni. Gandi, voditeo Indije priporoča svojemi lūstvi skromnost, ednostavnost ino domačo obleko, vse države v štere bi mi meli svoje kmetske, poljodelske pridelke i trūde naše živinoreje spravlati, se na vse štiri branijo proti našemi blagi. Pa ravno mi moremo biti najvekši nespametnjaki ino zabadav davati krvave žūle naše? Ali ne je zadosta, da nesamo zobston izpod cene ponūvlemo, nego celo doma dragše kūpūjemo krūh, da de v drūgi državaj nekak falej lejko našo pšenico kūpūvao?

Ešče je čas. Kmet, zbūdi se, dokeč ti je zemla pod nogami ino kuča nad glavov pa pamet na mesti, nede „krize“!

Ženske! Slovenske matere! Poiščite kolovrate preslice ino sedite na komen, popravte, ka se popraviti da, ka ste skoz deset pa deset let zamūdile ino s tem skrivile tūdi vé denešnje gizdo ino krizo.

Navčite mladino poštenoga domačega dela, pa bodo hčeri mele poseo, vé pa te menje polagale računov pred Bogom za svojo deco ino vnūke. Vé ste zavozile, vé ste v prvoy vrsti pozvane da zvozite iz blata zavozeni voz naše negdašnje ednostavnosti i obrisanosti. Pokažite, da ešče pri nas vala pregovor ka „ženska pri hiži tri vogle podpéra“! (či je vrla). *Rusticanus.*

Nova politika Austrije.

Politika Austrije se zmerom bole nansanja na Francijo. To se najbolje vidi ravno zdaj, gda je morao na pritisk Francije odstopiti zdajšnji zvūnešnji minister dr. Šober.

Dr. Šober je zraseo v policijskoj službi, v štero je stopo včasi, gda je zvršo svoje študije na univerzi. Leta 1918 je postao predsednik austrijske državne policije. Leta 1922. je postao predsednik vlade, drūgič pa je bio na to mesto pozvani leta 1929. V toj dobi so bile v Austriji žalostne razmere. Vsakšo nedelo so po mestaj, najbolje po Beči maširala bojna drūštva. Prišlo je večkrat do krvavi bojov med socialisti ino drūgimi strankami. Vsi so mislili, da pride v Austriji do diktature ino kak so vsi dogodki zgledali, se je trbelo bojati revolucije. Zavolo toga je trpelo gospodarstvo Austrije.

Pokazala se je potreba po močnoj vladi, štera naj bi očuvala mir ino red v Austriji. V tom žalostnom časi je prevzeo dr. Šober vodstvo vlade. Kakti predsednik državne policije je obečavao, ka bode palik vpelao v republiku mir pa red.

V tistom časi so se sprijaznili z njim tūdi socialisti, štere je bio leta 1927. o priliki požiga sodniške palače v Beči tak hūdo razdražo s svojim strogim postopanjem proti krivcom. (Naime 14. julija leta 1927. so požgali socialisti sodno palačo v Beči ino nato strelali po bečki vulicaj. Tak je nastalo veliko strelanje med socialisti in policaji. Bilo je okoli 100 mrtvi ino več ranjeni.)

Skoro leto dni je vodo dr. Šober državno politiko, napravo je spremembo ustave, s šterov je bio vekši del lūdi zadovolen. Njegovoga vladanja je bio konec, gda se je skregao s krščanskimi socialisti zavolo Strafelle. Voditeo krščanski socialistov je profesor ino prelat dr. Seipel dūhovnik. Krščanski socialisti so prosili, naj se Strafella imenūje za predsednika državni železnic, proti pa je bio dr. Šober. Zato so ga krščanski socialisti zapūstili.

Nato so bile nove volitve v državni zbor v novembri leta 1930. V volilni boj je šo tūdi Šober sam. Bio je ešče nositeo liste nacionalnoga gospodarskoga bloka. Po volitvaj pali prišeo v vlado, postao je zvūnešnji minister.

Če smo pravični, moremo priznati, ka ide velka zaslūga dr. Šobri za Austrij-

Dr. Seipel, bivši kancelar Austrije, koga želejo Francozi pali postaviti na čelo vodstva austrijske državne politike. Dr. Seipel je popolnoma osiromašeloj Austriji spravo pred 10 leti pomoč izdaj, gda Austrija pali v strašni dugaj je(i, što drūgi bi njej pomagao, kak kat. dūhovnik Dr. Seipel?

sko republiko. On je bio s svojim političnim nastopom močna opora lūdske misli. Malo sreče pa je meo v zvūnešnoj politiki. Tūdi v začetki se je dobro držao. Iz potūvanj po drūgi državaj je dobivao lepe uspehe, liki lani na sprotoletje je nastopo preobrat.

Lani na sprotoletje sta prišla vkūper v Beči nemški zvūnešnji minister dr. Kurtius pa dr. Šober. Po toj konferenci je bio nepričakūvano objavljen plan carinske zveze med Nemčijov pa Austrijov. Te stopaj je rodio slabe posledice za Šobra i za Austrijo. Francija je vidla v carinskoj zvezi konec austrijske državne samostojnosti i prvi stopaj k priklūčitvi Austrije k Nemčiji. Tak bi postala velka Nemčija, štera bi bila palig nevarna za Evropo, predvsem za Francijo.

Drūge države so včasi začnole odpo vedavati Austriji posojila. Zdaj se poda dr. Šober v Ženevo, ka bi pred Drūštvom narodov zagovarjao svoje stališče, liki za njim so se že podirala tla. Austrija je doživela potom Kreditne banke. Od carinske zveze je razpravljala mednarodno razsodišče v Haagi. Liki ešče prle, kak je bila raz-

Kranjec Miško:

Kako se je Matjašička z nebesi skregala.

Zadnjič sem povedal, kako je bilo, ko je Matjašička skoro umrla, pa se je nazadnje z vragom pogodila. Vsakdo bi mislil: no zdaj je konec vsega. Pa ni bilo tako. Včasi, kak si je opomogla, je začela pre-mišljati in se kregati na sama nebesa.

„Ali nisem opravljala svojih dolžnosti? Ali nisem bila vsako nedeljo pri meši in pri predgi? Vsak drug teden sem šla k spovedi. Postila sem se, kak je že bilo zapovedano, ves post, ob sredah petkih in sobotah. Nobenega siromaka nisem nagnala praznega od dver, lačno deco sem nakrmila.“

Tako se je torej kregala z nebesi, kak s sosedo. — Na — pa ljubi Bog se pač ne bi rad kregal z babami in se tudi ne bi spodobilo. Zato pa je poslal svojega angela, ki zapisuje vsa dobra in slaba dela ljudi, naj ji prečita, kaj je napisal o njej. Saj mu je bilo hudo — ljubemu Bogu tūdi za Matjašičko. Ali kaj je hotel? Zdaj se krega za nebesa, ko bi pa gor prišla, bi se kregala za prvo mesto. O, z babami je križ.

Prišel je torej angel z veliko zlato knjigo iz nebes naravnost k Matjašički, ko se je še kregala na nebesa. Ko je ta zagledala božjega mladeniča, ga je vprašala osorno:

„Zdaj bom pa te znan li morala umreti.“ Angel pa se ni prestrašil, nego je rekel:

„Kregala si se z nebesi, pa sem prišel, da ti pokažem, kakšno je tvoje zasluženje, pri nas, ko vedno kričiš, koliko dobrega si napravila.“ Matjašička se je razveselila; zdaj bodote vendar videli, da ni taka grešnica, kot so mislili o njej.

„Kaj sem te takega napravila, ha? Kje so te tisti moji grehi, za voljo katerih ne smem v nebesa? Druge pa lahko idejo? Pa kakše grehe imajo! Štefanička, na priliko, pa sploh vse.“ Poslanec božji pa se ni razburjal; tiho je poslušal, nazadnje pa dejal:

„Zato pa sem prišel, da ne boš mislila, da se ti godi krivica.“

„Krivica, krivica!“

„Kje začneva? Z mlada do sem, ali od tu nazaj?“

Hotela je že reči, da zmlada, pa se je premislila. Kdo ve, kak je že te vse bilo. Mlada je bila. Greh se napravi, pa človek pozabi na njega. Kdo bi tako dolgo vse pomnil. Tu pa, če je že resan vse zapisano. — Zato je rekla:

„Rajši od zdaj nazaj“ — in žmetno požrla sline. Angel je odprl zlato knjigo, poiskal njeno ime in začel čitati: „Vsak dan se krega z nebesi. — V petek je bila pri Vrbanovi, pa ji nalagala, da je Kalnikova najmlajša noseča. Vrbanova pa je raznesla po vsej vesi. Deklo so doma bili, pa je jočič povedala, ka nej istina. Ob dobro ime je spravila dekle. Nedelja: kak vse druge, niti enega očanaša ni dobro zmolila. Vedno gledala na druge, pa obsojala v srcu. Po meši pa je šla h gospodu župniku, pa jim je hotela praviti, kaj je po vesi, obrekovati; pa je niso poslušali. Nato pa je kupila nov — že tretji molitvenik v enem letu — da bi gospod župnik mislili, kako je pobožna.“

„Nehaj“, mu je rekla Matjašička. „Kje so pa moja dobra dela?“

sodba razglašena, sta dr. Šober i Kurtius podala izjavo, da sta odstopila od svoje namene. Kurtius je te včasi odstopo. Dr. Šober je ešče dale ostao na svojem mestu, liki on je več ne meo zavüpanja v drugi državaj. Pred par tjedni je pa prevzeo zvünešnje ministerstvo, ministerski preds. dr. Bureš.

Austrijske državne blagajne so prazne. Že zdaj v februaru bo trbelo število znovič zmenšati. Država jako nūca posojilo i zavüpanje v drugi državaj, najbolje v Franciji. Zato zdaj vüpa, da vlada po odstopi dr. Šobra, dobi posojilo iz Francije.

Zdaj v tom časi se tüdi dosta guči od podunavske zveze, to bi bila zveza držav, štere ležijo v srednjoj Europi. Tüdi iz Češkoslovaške i Madjarske so se čüli glasi, šteri so za gospodarsko sodelüvanje tej trej držav z Austrijov. Z podunavskov zvezov se večkrat imenüje ime dr. Seipla, šteri je rešo pred 10 leti Austrijo gospodarskoga poloma. Profesor Seipel je politik, šteroga poštüje i visiko cení vsa Europa, zavolo njegove modrosti i politične zmožnosti. Zadnje čase se piše, da ravno njega šče Francija palik za predsednika austrijske vlade.

Politični pregled.

Jugoslavija. Sprejet je zakon od srednjih tehničnih šol i od gospodarskoga sveta. Prvi zakon se briga za naraščaj vučnih obrtnikov, inženirov itd. Iz teh šol se sme stopiti na vseučilišče. Gospodarskoga sveta zakon pa pomaga vladi rešavati gospodarsko krizo na te način, ka da vladi oblast za imenüvanje strokovnjakov, ki do njej i parlamenti *tanačivali* vse potrebno, da se omili gospodarska nevolja. Sprejet je tüdi zakon za ženske obrtne šole. V tej šolaj se bode včio ženski spol ročnih i drugih obrtnih del. — Dimitrije Pompejan, predsednik romunskoga parlamenta je prineso našemi kralji največše romunsko odliküvanje. Naš parlament je pri tej priliki priredo tople ovacije, pozdrave romunskomi narodi i našemi kraljevskomi domi. Govorniki so naglašüvali, da že sto let ne bilo nikše svaje med romunskim i našim narodom i se zahvalili romunskomi narodi, da nam je iz svoje kraljevske hiše dao tak dobro kraljico i zgledno mater.

Polski poslanik v Ljubljani. Polski poslanik na našem dvori v Beogradi, je

„Kakšna dobra dela?“

„Moja dobra dela! Da sem — na priliko — siromakom davala, siromaško deco nakrmila?“ Angel je pogledal pod „Dobra dela“.

„Tega nimamo zapisanega“, je rekel.

„Vidiš! Tega niste pisali.“ Angel je premišljaj, pa se spomnil.

„Čakaj!“ je dejal. „Mogoče sem zapisal pod „Slaba dela.“ Nekaj časa je obračal liste po knjigi, potlej pa rekel: „Aha! sem že našel. Poslušaj: — Nekdo je igral pri njej v hiši na harmoniko. Sosedova deca so prišla poslušat pod okno, kak pač deca. Matjašička je pa šla ven, jih kunola, zgrabila nek lonc in ga vrgla za deco. Enega je zadela v čelo, da je padel. „Kaj vas vrag nosi tu okoli!“ je rekla in šla v hišo in so plesali. — Angel je gledal Matjašičko. Ta pa je grizla nohte na prstih in pravila:

„Ne to. — Ono, kak sem lačne nakrmila. Tisto!“ Angel je iskal dalje.

„Tu. — Sosedova deca so prišla v ves. Na Matjašičkinom stoli se smeje lepi

obiskao te dni glavno mesto Slovenije, Ljubljano. Namen njegovoga obiska je, da poglubi prijateljstvo med polskim i jugoslovanskim narodom. Poslanika, g. Schwarzbürg—Günthera je Ljubljana prisrčno sprejela. Slovenski i polski narod sta si spodobniva nesamo v tom, da sta oba popolnoma katoličanskiva naroda, ar je drugovercov prav malo med njima, nego tüdi zato, ka jih je tlačila ista usoda dugo vremena: bila sta razdeljena. Polaki med Ruse, Pruse i Austrijce, Slovenci pa med Vogre, Austrijce i Italijane. Dočim je pa svetovna bojna znova združila vse Polake, se to ne posrečilo dosegnoti v popolnoj meri Slovencom. A pretežna večina Slovincov je vendar združena v svojoj miloj slobodnoj državi Jugoslaviji. Mi Slovenci Slov. krajine jako dosta reči naglašüjemo kak Polaki i jedino mi poznamo „ešče“, kak i Polaki pravijo. Značaj našega ljudstva i polskoga je tüdi jako spodoben: po-božno i prav potrplivo je oboje.

200 letnica rojstva Washingtona Jürja. Zjedinjene države Severne Amerike je odslobodo Washington Jürij od angleške oblasti i on njim je tüdi dao ustavo, štera je zgled vsem državam. Dvakrat so ga zvolili za predsednika. Vmro pa ne na visini slave, nego, gda je domovini spravo sloboščino, te se je povrno nazaj na svojo veliko kmetijo, da pokaže vsem politikom na njihovo največšo dužnost: *ne iščite sebe*, nego samo dobrobit naroda. Celi svet je obhajao to 200 letnico i čestitao velikomi amerikanskomi narodi. V našoj državi se je vršila velika slavnost v Beogradi i tüdi v Zagrebi.

Francija. Francija je dobila novo vlado, štero je sestavo Tardieu. Ar je prejšnjo vlado vrgeo volilni zakon, šteri je dao i ženskam pravico glasa, ne vüpa Tardieu predložiti parlamenti znova toga zakona.

M. Sobota

— **Nastop dijaškoga zbora.** Zdaj to nedelo nastopi v Soboti mešani dijaški zbor do 80 dijakov i dijakinj iz vsej srednješolskih zavodov iz Maribora, pod vodstvom profesora za petje g. — Schweigera. Zbor nastopi ob desetih v kat. cerkvi pri božoj službi. Zadvečara ob 3 vöri pa priredi koncert v sokolskom domi. Na sporedi bodo izvečine

krüh. Pri sosedovih nemajo krüha, samo petero dece. Deca so lačna. Matjašička jim reže kruh, tenko, da se skoz vidi. — „Na, pofaflunite, ko ste tak lačni. Oča pa mati vam itak nimajo kaj dati. — Kaj bi to toliko decé imel! Jaz sem imela samo dva, pa sem ju bogato oženila.“ — „To, Matjašička?“ je vprašal angel nedolžno. Ona pa si je še bolj nohte grizla in ni gledala od jeze.

„Kajpa!“ je rekla. „Če vse za slabo zapišete!“

„Ali bi naj to pod dobro pisal? — Pisal sem, kako si dajala. — Psa imaš pri hiši, da ga dražite na šterce in na sirote! — Ali naj še dalje čitam?“

„Kam, dalje!“ je kričala. „Dobra sem ti velela čitati!“

„Če jih pa nimaš.“

„Nimam! Seveda nimam, ko ste po krivici pisali. Kaj nisem nikoli nič dobrega napravila? Nikdar?“ Angel je pa pogledal pod „Dobra dela“, pa je bilo prazno.

„Nič, Matjašička.“

„Nič! Še boljše živim, kak druge. Več

samo slovenske narodne pesmi. Zbor najlepše pozdravljamo i njemi želimo vnoogo uspeha.

— **Lendavska cesta.** se zove v Soboti tista, štera pela proti Ledavi. To je nastanolo tak, da so gospodje mislili na vogrsko ime našega potoka (Lendva). Vsaki zna, ka so jo ne imenüvali po kraji Lendava, ar bi to bila tista cesta proti Beltincom. Zato želemo, da se to popravi. — Sploj pa nosijo sobočke ceste pa vulice tak čüdna pa nikaj pomembna imena, kak smo že večkrat povedali v Novinaj. Če Ljubljana imenüje svoje vulice „Prekmurska“ — „Küzmičeva“, te bi tüdi v Soboti lejko najšli lepa pa primerna domača imena za svoje vulice!

Slovenska krajina.

— **Topla zahvala.** Vsem tistim c. naročnikom, ki so nam za lansko i že tüdi letošnje leto od dužne naročnine več poslali, se toplo zahvali: *Vredništvo i uprava Novin.* Gda to zahvalo izrekamo, pripominimo, da smo vsem ostalim naročnikom, ki neso nam izrecno kak dar poklonili vekšo naročnino, smo to v naročnino novoga leta vračunali — *Irca.*

— **Licitacija na Weiss Oskarovo hišo v Črensovcih.** Febr. 25. se je vršila licitacija pri okr. sodišči v D. Ledavi na Weiss Oskarovo hišo v Črensovcih. Hišo je dala licitirati Okrajna posojilnica v Ljutomeri, štera je bila na hišo vknjižena. Licitirala se je do 75.500 Din. Ar pa posojilnica šče meti 100.000 Din. je sama za sebe obdržala hišo i de jo tržila. „Dom sv. Frančiška“ se je po sklepi seje, štera se je vršila v nedelo pred licitacijov, ponüdo za odküp hiše v slučaju, če se ne bi licitiralo. Ponüdba je bila odbita i odbor ma proste roke jo küpiti ali ne. Vnogi želejo, da bi jo küpo, ka bi v tom jubilejnom leti prišo do svoje, čeravno male hišice i bi začeo svoje delo. Licitirali so na hišo gg. Lüthar Štefan šolski upraviteo, Bauer Šamuel i Horvat Štefan čevlar, vsi z Črensovec, šteri zdaj hišo lejko naravnost od posojilnice küpijo.

— **Žižki.** Na Matjašovo smo pokopali Žalig r. Sobočan Manko, tretjerednico, do vico Žalig Matjaša. V pokojnoj je zgübo Žalig Anton „Kleklnov Toni“ v Črensovcih svojo mater.

— **Teško ranjen je Glavač Matjaš** rekrut iz Beltinec. Na Matjašovo so se dečki

grehov imajo, pa večje grehe. Kaj vi ne sodite po grehah človeka?“

„Ne. Po dobrih delih. po ljubezni do drugih, do siromakov. Bog odpusti še tako velike grehe, če se grešnik kesa, ali dobrih del nikomur ne more pripisati. Vsakdo si jih mora sam zaslužiti. Pa je še čas, Matjašička. Spokori se, pa se odpovej vragu. Ljubi Bog ti pošlje takoj smrt; malo boš sedela v vicah, pa le prideš v nebesa.“

„Kaj? Naj se spokorim, pa takoj umrem? Ne! Zdaj imam še dolgo življenje obljubljenno. Ali ni lepo dolgo življenje?“

„Ne“, je dejal angel. „Lepše je kratko življenje, pa dobro, kak pa dolgo, pa slabo.“ Vzel je knjigo in se odpravil. „Premisli si, Matjašička, da ti ne bo žal, ko bo prekesno.“

„Jaz si nimam kaj premisliti“, je kričala. Mislila je, da si bodo v nebesih premislili zavoljo nje. In se ji je lepo videlo, da se je tak skregala z nebesi.

Mislil, pa, da si v nebesih niso premislili in skesali, nego je to morala napraviti — Matjašička.

znepili, svadili i zbili. Neki črensovski far-
nik ga je na poti iz krčme smekno. Ka de-
laš alkohol, pa li se tak lübiš! Gda bo
ednok že ostrá kontrola nad pijanci i še
ostrejša kazen za nje?! Prosimo oblast,
naj brez smilenje zatere pijanost.

— **Biciklin odnešen.** V trgovino brata
Žagar je prišo nekaj z napiračom i odne-
so eden novi biciklin.

— **Bogojina.** Na obletnico smrti pok.
dekana Baša Ivana je bila sv. meša za nje-
ga, štero so poslüşale i za pokojnoga mo-
lile dobre dūše. — Fara da delati stolice,
predganico i prečko za cerkev. Za nove
štale, na štete pomali tüdi pride red, se
pa teše že les.

— **Martjanci.** Naš gospod plebanoš so
jako slabi gratali. Zdaj nemajo nikše stal-
ne pomoči. Jako dobro bi bilo, da bi njim
cerkvena oblast poskrbela stalno pomoč.
Mi molimo za njih i iz srca vsi želemo,
da bi vsem nam na veselje kem prle
ozdravili.

— **Novi naslov.** Neki bedak nepodpisa-
na pisma pošila po Beltincaj. Na kuverte
mesto „visikopoštüvanim“ pa piše „nisiko
poštüvani.“ Nisiko more stati njegova ja-
kost lübezni do bližnjega, ka ne ve nači
pisati. Pač drüge po sebi sodi i na sebe
misli, gda drüгим piše.

— **Grad.** Po dugih prošnjaj smo dobili
apoteko. Gda smo jo dobili, smo zgübili
zdravnika. Jako teško je nam siromakom
3-4 vüre hoda napraviti, če ščemo k
zdravniki priti. Prosimo oblast, naj nam
poskrbi zdravnika. Ka nam je zdravniška
pomoč potrebna zahtevajo razne nesreče.
Zadnjič je nekaj šteo drügoga vdariti, pa
si je sam roko potro. Dokeč ponesrečenec
pride do zdravnika ali te k njemi, zna
večkrat že kesno biti.

— **Gor je plačala.** Iz več občin nam
javljajo, da se je tam vgnezdila grda nava-
da. Mladino zberejo vküp, njej dare meče-
jo potem pa se začne igra i ples. Je ne
zadosta, da nam krčmeni plesi kvarijo mla-
dino, mo ešče mi sami jo z jelom i pilom
vküpvabili i njej davali grešne prilike?!
Pošteno je pa gor plačala pri tom nekša
ženska. Mož ne bio doma, gda je nespam-
etna mladina priredila plesno veselico.
Pogače so se že pekle v peči, fajm so di-
šale i ščegetale nos, gda se naednok sam-
mo notri postavi mož. On toga nikaj ne
znan, ka začinja doma žena. Spüsto se je
zato po njej i jo je fest nadünkao. Zaisti-
no si je zaslužila. Dobro zdünkana je k
sosedom odbežala i ne vtegnola pogač s
peči vzeti. Zgorele so. Prav je tak, rajši
pogače, kak dūše.

— **Beltinci.** Vsako nedelo se dobijo na
farofi dobre knige za četiti po ranaj meši.
Knige ma kat. prosvetno društvo. Za izpo-
sojeno knigo se plača 50 par odškodnine.

— **Črensovci.** Naši mužikašje so letos
srečni. Zaslužili so si 20.000 Din. po gos-
tüvanjaj. Keliko so si iz drügih občin na-
še fare zaslužili, nam ne znano.

— **Trnje.** V veliko nesrečo je spadno
naš občinski siromak Gabor Janoš. Lani
je hodo na trahomsko zdravljenje i drügi
den po ednom zdravljenji je oslepno. Spra-
vili so ga v Zagreb v bolnico, gde so nje-
mi oči operirali. A pomoči ne bilo za nje-
ga, slepi se je vrno domo. Ka je bio zrok
nagle oslepnjenosti, ešče ne dognano.

— **Širitelom.** Tistim širitelom, štiri ma-
jo lajsko zaostano naročnino, pošle tis-
karna svoje čeke. Prosimo je, naj po tej
čekaj pošlejo v tiskarno peneze. Tiskarna
bo z našov upravovže obračunala. Naj ne

bi kakši morebitni izterjevalni stroški na-
rasli, povejte svojim dužnikom, naj se brez
vsega odlašanja v 8 dnevaj po sprejemi po-
ziva odzovejo za plačilo staroga duga. **Uprava.**

— **Zimskiva kmetijskiva tečaja v Ro-
gašovcih i na Tišini.** Dne 2. II. je bio
zaključen zimski kmetijski tečaj v Rogašov-
cih i dne 16. II. 1932. na Tišini. Oba te-
čaja sta bila prirejeniva iz sredstev kr.
banske uprave. Tečaj je organiziralo sres-
ko načelstvo. Predavali so sreski načelnik
g. Lipovšek, podnačelnik g. dr. Bratina,
vet. ref. Šerbec, podšumar sres. načelstva
g. Evgen Antauer i kmet. ref. ing. Skubic.
Povprečna vdeležba na tečajih v Rogašov-
cih je znašala 34, na Tišini 73 vdeleženc-
ov, uspeh je jako zadovoljivi. Posebno na
Tišini mata za uspeh tečaja velike zaslüge
g. plebanoš i g. šolski upraviteo. V Ro-
gašovcih je bilo 14 predavanj i na Tišini 8.

— **Tečaj za sadjarske pomočnike,** to
je oskrbovalce sadovenoga drevja bo v
Maribori na vinarskoj šoli od 7-26. mar-
ca, od 6-11. juna pa v jesen od 26. sept.
do 1. oktobra. Hrana i stan brezplačna, k
potnim stroškom pa da podporo srez. kmet.
odbor. Od 18 let starejši se smejo javiti.
Prošnjo s 5 Din. kolekom, šolsko svedo-
čanstvo, krstni list, domovnico i svedočan-
stvo od oponašanja naj pošleja do 25. febr.
na *ravnateljstvo banovinske vinarske i sad-
jarske šole, Maribor.* Z srezkim načelstvom
toplo priporočamo te tečaj našim dečkom.

— **„Tovaj dūš.“** Na grdo sramotenje
nekoga vinjenoga človeka, ka se misijonar-
je za cigane, to je tovaje pa za ropare
včijo, je plemenito odgovoro eden naš mi-
sijonski gojenec. Pisao je svojoj materi, ka
je dobo v roke Novine, štete ne ve što
njemi je poslao i zvedavle, kakši napadi
so to bili na misijonsre. Na sramotenje da
s svojim podpisom odgovor. Podpiše se
„tovaj dūš“. Tovaje so misijonarje, krad-
nejo, ali ne peneze i drüge svecke reči, ne-
go nemrtelne dūše hüdomi dūhi. Plemeniti
odgovor.

— **Naročnikom.** Denešnja številka Novin
ma 6 strani, vüzemska bo jako lepa i bo
bo mela 12 strani. Ki si jo šče küpiti, da
za njo 250 Din. Vsaki jo pa dobi brez-
plačno, ki si naroči Novine bar na 3 me-
sece i plača 5 Din. dolí. Naročniki! Proš-
njo mamdo do vas! Vsaki naročnik naj spravi
ednoga novoga naročnika. Do vüzma
včinite to. Malo dobre vole pa bo šlo. Če
se to žgodi, te bodo Novine vsako nedelo
vekše. — Vredništvo.

— **Turnišče.** Pri častitih šolskih ses-
trah se je začno drügi gospodinjski tečaj.
Štera dekla se šče zglasiti, naj včasi ide
v Turnišče.

— **Velika Polana.** Kriza js zadela naše
gostilničare. Tak je eden gostilničar lansko
leto zapro gostilno. Zdaj je samo edna
gostilna, pa toj se slabo obeta, malo gda
je viditi domače pivce. — Naš gostilničar je
pameten. Par let je že ne meo muzike.
Pravi, da je tüdi ne bo meo lüdstvi na
škodo. (Bog ga živi! Vr.) — Gasilci so tü-
di vrli; več let je že minolo, kak so vese-
lico meli. Lansko zimo so igro priredili, to
zimo pa ne. Zrok je, da nega v Polani g.
vučitelja Tratnjeka, ki so igre včili, veseli-
ce prepovedali i dobre nasvete davali. —
Nešteri možje so straj bili, če se mladina
ne bi navčila plesati. Tak so *frenke* (do-
mača veselica) priredili na fanšček; muzi-
ka je bila v citre, v ednom mestu celo gos-
li-cingole. Gučalo se je naprej, ka se bo
jako pilo, pa ne se. Zato so muzikašje bol-
ši slüž meli. — Mladina se je tüdi svadila

Učenec se sprejme v trgovini
stekla i porcelana
IVAN KOVAČIĆ, Maribor Koroška cesta 10.

za volo plesa tak, da so ednoga celo mla-
doga vö na dveri lüčili. — Polančar.

— **Turnišče.** Dne 21. februara se vršo
občni zbor na novo ustanovljene Dolnje-
Lendavske gasilske župe. Nova župa šte 12
gas. društäv; najstarejše društvo je v Veli-
koj Polani od 1923. Na občnom zbori se
se je predlagalo, da bi gas. društvo v D.
Lendavi, ki je najstarejše v našem srezu,
ustanovljeno l. 1873. naj bilo vsem gas.
društäv v srezu steber. Tak kak je Ljuto-
mersko, ki je tüdi bilo ustanovljeno te, gda
je Ljutomer bio pod nemškov oblastjov.
— K. J. gasilec.

— **Rdeči križ v Beltincih,** bo meo dne
6. marca ob 11 vöri svoj redni občni zbor
v zimskoj dverani hotela „Krona“. Tüdi tem
potom vabimo vse člane, da se ga vdele-
žijo. — Odbor.

— **Šülinci.** Naša deca se tak veseli Ma-
rijikinomi Ogračeki, ka me že na poti gor-
stavljajo i spitavlejo, če je prišo ali pa ne.
Nabralo se jih je v našoj maloj vesi 12
naročnikov. — Širiteo.

— **Požigalec v Ižekovcih.** 25. febr. je
hüdoben ali nori človek naleko na gümli v
listje žareče vogelje pri Škafar Martini i
Bernjak Leopoldi. Prvi je v pamet vzeo
nesrečo i ogenj hitro pogaso, tomi drügo-
mi, Bernjaki je pa vse zgorelo, samo gole
stene so ostale. Bernjak je siromak, hišo si
je küpo i ešče dužen na njej pa ma drobno
dečico. Priporočamo ga oblasti i dobrim
lüdem v smilenje.

— **Tečaj za kotrige vinarske zadru-
ge v D. Lendavi** bo 5. marca ob 9 vöri
pri Magdič Štefani. Predavao bo srezki
kmetijski referent. Pri vajaj bo sodelüvao
Varga Matjaš trsničar. Pridite goričanci.

— **Strelo se je 28. febr. vodja orož-
niške postaje v Bodoncih.** Zrok samovmora
je neznan.

— **Melinci.** Občina Melinci je edna naj-
siromaškejših pa vendar določila od zaka-
na zahtevano šumo za odplačilo potnih
stroškov verovučiteli. Neka bogata občina
beltinske fare je odklonila to, siromaška Me-
linčka je sprejela. Hvale vredno. Siromakov
je nebesko kraljestvo.

— **Hvale vredno.** V Beltincih sta se v
okviri prosvetnoga kat. društva ustanovila
dva močniva pevskiva zbora. Eden za deč-
ke, drügi za dekcle. Oba mata do 50 čla-
nov. Voditeo te zborov je g. Aleksander
Nežima. Vaje bodo meli dečki vsako ne-
delo od 1-2 vöre, dekcle ua od 3-4 vöre.
Vaje se začnejo v nedelo 6. marca.

— **Pomoč siromakom.** Krajevni odbor
Rdečega križa v Beltincih je na zadnjaj od-
borovoj seji skleno, da najbolje siromaškim
pomaga i za to je vekšo šumo izročo, da
se razdeli. Dosegamao so dobili tej: Iz
Beltinec: Glavač Marija 40 Din., Vindl Ma-
rija 40 Din., Kancer Anton 40 Din., Temlin
Marija 40 Din., Apatič Orša 40 Din. Iz
Bratonec: Sabotin Marija 30 Din., Novak
Orša 30 Din. Iz *Lipovec*: Temlinova deca
50 Din. Iz *Melinc*: Kolar Gejta 40 Din.,
Maroša invalid 20 Din. Iz *Gančan*: Maučec
Matjaš 30 Din. i vdovica Horvatova 20 Din.
Iz *Dokležovja*: Gornjec Ludvig 40 Din.

— **Redki dogodek.** V Bratonicih je že-
na Mikola A. porodila 9 dete ženskoga
spola. Vse deklice so žive i zdrave.

— **Tri pivnice pogorele.** V sredini februarja je zima ntelko pritislola, da je začelo po pivnicaj zmrzavati vino. Gorički vertovje si tak pomagajo, da ali lagve s senom pokrijejo, ali pa na sredini pivnice zakurijo. Trije možacije so v ednoj pivnici močno kūrili pa ešče močnejše gasili. Pa ne mogoče ogenj, to vendar nejde, zakaj bi pa te kūrili, gasili so svojo žejo. Kda so odhajali so ne opazili, da je v vogelišči na sredi pivnice bila ešče žareča prhajca. V noči pa je iz te prhajce nastano strašen ogenj, ki je vničo tri viničarije. Kūrili i zednim gasiti je ne dobro.

— **Hūdodelna roka** je Horvat Janoši v Čentibi več mladí sadoveni cepik prežagala. Somlijo na nekšega čeha. šteri je že večkrat kakše pestvine prikacao.

Vojna med Kitajci i Japonci.

Japonci nemajo ravno velke države, lūdstva pa dosta. Njihova politika teda ide za tem, kde bi dobili kakšo pokrajino, kama bi svoje lūdi namestili. Najbole njim je bila v tom pogledi pri rokaj Mandžurija, štere največji deo je bio pod kitajskov oblastjov. Že duže so se Japonci pripravljali na bojno i nestrpno čakali prilike, kda bi mogli zavzeti Mandžurijo. Ta prilika je prišla, kda so Kitajci bili med sebov strahovito razdvojeni i se je več njihovi generalov med sebov bojūvalo. Pred tovim zimov so napadnoli Kitajce v Mandžuriji i je od tam pritisloli. S tem so dobili Japonci pokrajino, štera je trikrat tak velka kak Jugoslavija. Pa tudi to njim je ne bilo zadosta. Zdaj so Kitajce napadnoli v sredini njihove države. Ščejo njim vkraj vzeti edno njihovo največše pristanišče za morske ladje, varaš Šanghaj, šteri ma 2 i pol milijona prebivalcov. Japonci iz bojni ladij obstrelavlejo varaš, građ pa kitajske strelne jarke. Tudi so cele devizije že stopile na sūho, da zavzemejo varaš. Z zraka pa cele čupore letalcov mečejo bombe na varaš i na kitajske strelne jarke. Tu pa Japoncom nejde tak z lehka kak v Mandžuriji. Kitajci so se med sebov zjedini i se tak junaško branijo, da Japonci nikak nemrejo naprej.

DOBRA TOALETNA ŽAJFA

ne sme samo prijetno dišati, nego po svojih sestavinaj v medicinskem smisli delūvatl očiščujoče na kožo. Samo tak lejko hasni pri negūvanji tela. Ravno zato so Fellerove Elsa-žajfe zdravja i lepote tak cenjena. Paket s 5 vrstami žajfe za 52 Din. brez dalnih stroškov pri lekarnari EUGEN V. FELLER, Stubica Donja, Centrala 146. Savska Ban.

NEDELA (v posti štrta.)

Vu onom vremeni odišo je Jezus prek morja Galileanskoga, štero je Tiboriášovo i nasledūvala je njega vnožina velika, ar so vidili znamenja, štera je činio nad onimi, ki so bili betežni. Gori je tak šo Jezus na breg i tam je sedo z-vučenički svojimi. Bio je pa blūzi Vūzem, svētešnji den židovski. Gda bi zato podigno oči Jezus, ino bi vido, ka vnožina krotov velika ide k njemi, veli Filipi: odked kúpimo teliko krūha naj eti jejo? to je pa pravo skušavajoči njega; ar je on znao, ka bi meo činiti. Odgovoro je njemi Filip: za dve sto sodov krūha ne dojde njim, čí gli ga vsaki malo kaj dobi. Velj njemi eden z-vučeničkov njegov, Andráš brat Šimona Petra: je eti eden pojbar, ki ma pet ječmeni krūhov i dve ribi; ali eta ka so med telike? Velo je zato Jezus: včinte naj lūstvo doli sposede. Bilo je pa sena dosta v tistom mestu. Doli je selo zato možki glav z-računom okoli pet jezer. Vzeo je zato Jezus krūhe i gda bi hvalo dao, razdelo je sedečim. Prispodobno i z rib, keliko so šteli. Gda so se pa najeli, pravo je vučeničkom svojim: vkūp poberte drtinje, štero je ostanolo, naj ne prejde. Vkūp so zato pobrali i na-

punili so dvanajset košarov z drtinjom z ti pet ječmeni krūhov; štero je ostanolo od oni, ki so jeli. Oni zato lūdje, gda bi vidili znamenje, štero je včino Jezus, pravili so: ka je ete zaistino on Prorok; ki je pridoči na te svet. Jezus zato, gda bi spoznao, ka ščejo priditi, ka bi ga zgrabili i za Krala postavili; odišao je pali na breg on sam.

Pokora. (Paolo Segneri.)

Eliezer, glasoviti sluga Abrahamov, je po trūdapunom potūvanji dospo v Nachar, mesto Mezopotamije, da bi odtec z hiše Batuelove častivredno zaročnico pelao domo za mladoga Ižaka. Že so ga spoznali i ga kak je že navada, lūbeznivo sprejeli, vsi so se zbrali okoli njega, da ga počastijo; eden je k redi, da njemi zavitek vkraj vzeme, drugi, da ga v hišo pela, pali drugi pa, ar vidi, da je od poti otrūjen, hitro beži, da njemi nekše krepčilo prinese prle kak de večerja gotova: „*Krūh so pred njega djall.*“ (Gen. 24, 33) Ka mislite, kak se je on držao pri vseh tej pripravaj? Pravo njim je, zakričao njim je, odgovoro njim je, draga gospoda, ne trūdite se; jaz vas zagotavljam, ka tečas ni grižlaja ne koštam, dokeč nesam zvršo naloge svojega gospoda: „*Ne bom jo, dokeč ne zvršim, ka mi je naloženo.*“ (Gen. 24, 33.) I stoječki prle, kak bi se preobleko, je začeo nadugo razlagati cio svojega poslanstva, žele Abrahamove, lastnosti Šarine, prednosti Ižakove, preveliko bogastvo njegove hiše, govor šteroga je ravno zdaj meo slučajno pri stūdenci z prijaznov, mladov Rebekkov, vodo, štero njemi je ta ponūdila, dar, štere je on njej poklono. On ne bio zadovolen stem, da bi pri tom prvom sestanki samo omeno ženitev, on jo je šteo zvršiti i gostūvanje določiti; i tečas ne henjao z gučom, dokeč ne dobo odgovora: „*Glej, tū stoji Rebekka pred tebov, vzemi jo, naj bo žena tvojega gospoda.*“ (Gen. 24, 51) Ali, česa se pa bojiš, po pravici, ti plemenitii sluga? Ka čas zgūbiš? Da bi jo rod mogo komi drugomi za ženo dati? — Toga se ti ne bojiš. Te pa počakaj, odpočij si prle malo, odzdravi lūbeznive pozdrave, bodi zahvalen za prisrčen sprejem, pa samo potem naznanj svojo nalogo, gda si se že odpočio i okrepo, da jo ležej zvršiš. Pa mislite, da sluga čaka? Briga, štero ma, naj nalogo svojega gospoda zvrši, njemi to ne dovoli! Ka njemi najbole leži na srci, to se mora najprle rešiti, zato ne šteo niti počivati, niti se hraniti: „*Ne bom jo, dokeč ne zvršim, ka mi je naloženo.*“ Siranus pripomni ka je „*s tem posvedočo, da so briga za svojo nalogo.*“

AGRARNE ZADEVE

Razlaga agrarnoga zakona. 76. § Vse stroške pri določitvi agrarne zemle, te cene, vsega dela ambulatne komisije, plača država. Agrarni interesent nikaj drugo ne plača, kak samo stroške tehničnih del, to je inženira. Z toga je razvidno, da se geome-

tra, ali mernika, inženira ma juš vsaki interesent sam pogoditi. Agrarna zadruga, kak smo že javili, ide svojim kotrigam dragevole na roko, da prido kak najfalej do izmeritve njim podeljene agrarne zemle. Bomo v te namen vkūppozvali odposlance agrarne zadruge, gda de vremen milejše i si ž njimi vse potrebno dogučimo od meritve. V Novinaj objavimo te sestanek. Po tom paragrafi plača veleposestnik geometra za izmeritev maksimuma i super maksimuma. 77. § Vsa opravila, štera se vršijo po tom zakoni (najmre agrarnom) i vse listine (pogodbe, svedočanstva, izvlečki itd.) štere so ž njim v zvezi, so oproščene vseh državnih i samoupravnih taks. To je jako velika olejšava za agrarne interesente, ka ne plačajo nikših štemplnov. 78. § Minister za poledelstvo je pooblaščen s tem paragrafom, da sestavi potrebno število osobja za ambulatno komisijo, štera bo agrarni zakon izvršila i ka tomi osobji da plačo. Kak bo ta komisija izgledala i delala, je določeno po 79. § v pravilnici.

Dobro otavo majo k odaji g. Varga Štefan, pleb. pri Sv. Jeleni na Pertoči. Krme je do 40 metrov.

Pošta.

Gjergjek Jan. Kruplivnik. Na lani vse plačano. **Baliek Jožef, S./Gournay.** Novine poslali, peneze sprejeli. Novine bodo tudi pisale, štera srečka dobi.

Vesele novine.

Naglejūvač, šteroga smo v N. vesnico poslali, nam piše, ka je v toj vesi najšeo povsen poganške navade. Pripovedavle nam, ka je pri ednoj hiži bio mrtvec, pa so večer sprišli vkūp mladi pa stari moškoga pa ženskoga spola. Nej so Boga molili, kak to krščenicje po drugi vesnicaj navado majo, gda mrtveca čuvajo, liki so se — sram je more biti! — tam znapili, pa so se te začali ščegetati, ščipati pa kūšūvati, ravno tak kak delajo poganje, ki šče nazadnje mrtveca pojejo. — No, to je pa zaistino velka sramota! Zdaj smo ne napisaji imena te poganške vesnice, liki čí drugoč kaj takšega zvedimo, te napišemo nej samo ime tiste vesnice, liki tudi imena vsej tistij novodobnij poganov, ki vūpajo poleg mrtveca drugim na spako tak ruzna dela činiti pa se tak nedostojno oponašati. (V naše „Vesele novine“ smo sprijali tudi to žalostno novino, za gledalo pa spomin! Vredništvo.)

Velka nesreča. V Tropovci je na ednom gostūvanji moglo smrt gor zeti dvajseti — kokoši.

Gospodarstvo. Gum . . . ke kūpūjejo duge lonce za mleko na sprótlake, prle kak žabe regečejo. To pa delajo zato, ka prej te več vrnja je na mleki.

Osebni glas. Gradiški žūpan se je odpelo v goričke toplice.

NALAGAJTE PENEZE v HRANILNICO i POSOJILNICO v ČRENSOVCIH,

registrovano zadrugo z neomejenov zavezov,

štera je v lastnoj hiši „NAŠ DOM“. Uradūje vsaki delaven den od 8 do 12 vūre predpoldnevom. **Za hranilne vloge plača intereša 8–8 1/2 %.** Rentni davek plača sama za vse vlagatele i za sebe neobdrži nikše provizije. Pri davanji posojil računā samo 1% upravnih stroškov i to samo ednok, čeravno je posojilo dano na duga leta. **Posojila davle na poroke i tabulacijo na 10%.** NAČELSTVO.

Gospodarstvo.

Oskrbljavanje odraženoga sadovenoga drevja.

Že dober mesec je poteklo, kak so izdala srezka načelstva zapoved, ka mora vsaki gospodar najkasnej do 30. aprila t. l. očistiti svoje sadoveno drevje od :

1. suhi vek ;
2. betežne veke i drevje, štero je napadeno po lubadaraj, se mora posekati ;
2. omele (lima ali ftičjega kelja) se se mora ščistiti ;
4. vse to veje se more odstraniti iz sadovnjaka i kem prle sežgati.

Moramo pa priznati, ka se ta zapoved ne spunjaja v tistoj meri, kak bi se mogla. Tudi kazen od 100 do 5000 Din ne je dosta zalegla. Kak pa je z razglasom ? Je li te nabiti na vidnem mestu v vsakoj občini ali pa leži, kde v kakšoj staroj ladi ? ! Potrebno bi bilo, ka te razglas ne bi ostao samo na papiri, liki bi morao roditi svoj zaželjeni hasek.

Pomislimo samo na par zadnji let i bomo vidili, ka je edino sadoveno drevje prinašalo našemi kmeti z malim trüdom velki dobiček. V bodoče pa bo samo tisto sadje melo dobro ceno, štero bo raslo na zdravom drevju, da bo tak zdravo i trpežno za prevažanje i spravlanje za zimske čase.

Zapuščeno i zanemarjeno drevo se more vojskuvati za svoj obstanek z vsemi neprilikami. Nečisto drevo nam napadne mah, lišaj, cela čreda sadni škodljivcov i nam njegova krona zraste v veliki koš, šteri je spodoben staromi grmi brez vsake oblike. Takše drevo zaostaja v rasti i rodovitnosti i končno postane popolnoma divje. Što pa svoje drevje ma v redi leto za letom, kak je posado, tisti pa bo meo pravi hasek.

Da pa bo te hasek i dobiček od sadovenoga drevja na svojem mestu, mora poznati vsaki sadjar kak se pravilno čisti sadoveno drevje.

Čiščenje sadovenoga drevja se vrši v kesnoj jeseni ali pa po zimi, gda ma kmetovalec največ časa. Vršiti se pa sme celo leto, tudi te, gda je drevje zeleno, ne da bi pri tom gospodar trpeo vekšo škodo. Najboljše je, da si po leti zberemo mesec julij. To pa zato, ar navadno te mesec drevje počiva ; pod skorjov je puno soka (redilne vode) i rana na te način hitro zaceli. — Da drevje meseca julija v istini počiva, se lejko vsaki na svoje oči osvedoči posebno pri mladom drevju na konci vek. Te mesec ne bomo opazili, ka bi mlade veke bogve kelko zrasle. Njuva drugoletna rast se začne proti jeseni.

Jako nevarno je pa snažiti sadoveno drevje kesno spomladi, gda so ona muževa ali v mezgi.

Ka pa more znati vsaki, šteri šče sadoveno drevje dobro očistiti ? Glavno je to, ka ne bomo sekali veja s sekirov i ne žagali z žagov na locen. Pri odstranitvi vek moramo rabiti (nūcati) samo žago brezi locna. S sekirov nikdar nemremo v pravom mestu odsekati veje i tudi ne gladko. Z žagov na locen pa nemremo zraven k vsakoj vejki i poleg toga ranimo blizu stoječe zdravo veje.

Še važnejše pa je, ka bomo odstranili z dreva ? Vse goste veke, da bo moglo sunce vsaki list obsijati i zrak priti do vsakoga lista ; vse veke štere se križajo i voščijo edna od druge, ar pri tom bodo nastale rakove rane ; vse rakove veke ar so začetek različnih drevesnih betegov i

najbolša hišica za krvave uši vse polomljene (potrte) suhe i navzdol viseče veje moramo odstraniti.

Ne more se pa odpustiti gospodari, šteri trpi na svojem sadovenom drevju ftičje kelje (omelo ali lim), ar to kelje živi na škodo sadnoga dreva. To je eden izmed najhüjših škodljivcov dreva. Odstranimo je tak, ka je z ostrim nožom zrežemo s stebila z koreninami vred i gladko rano zamažemo z cepilnim voskom.

Pri snaženji drevja moremo prvič paziti na to, ka ne bomo iz stebila i debelejših vek polomili krajši rodni les z nešetimi cvetnimi popki, ar tudi v notrašnjosti krone raste lepi sad.

Drügič pa pazimo na to, ka ne bomo puščali 20 do 30 cm dugih rogov. Tej roglovje začnejo počasi gniliti i to tak dolgo, ka pride v steblo lüknja i zato pa mammo telko votlih drev. Žagajmo i odstranjmo veje poleg stebila i to tak, kak de najmenša rana.

Drobne veke žagamo včasi pri stebli. Debele pa žagamo dvakrat. Prvič polovico metra stran od stebila ; drügič pa pri stebli, ka se nam steblo ne poškoduje.

Pri takšem odžaganji vek menše rane hitro zacelijo, vekše pa z ostrim nožom obrežemo na gladko i do skorje z cepilnov smolov je pa zamašimo. Pri votlom drevi lüknjo za cementajmo, da zabranimo vodi vstop i i tudi prjenje stebila. (Dale.)

**K odaji je
lepi grünt z zidanov hišov
na HOTIZI.
Poizve se pri BALAŽIČ
MIHALI od tam št. 100.**

IZJAVA.

Podpisani Bernad Franc, posestnik iz Kapce št. 106, izjavljam, da sem brez vsake podlage obdolžil vodstvo agrarne zadruge v Črensovcih dne 3./2. 1932, da cigani v. Obžalujem to žalitev in se zahvaljujem vodstvu, da je odstopilo od tožbe radi žaljenja časti proti meni,

Dolnja Lendava, dne 25. februarja 1932.

BERNAD FRANC.

Kolje za gorice je k odaji v ODRANCIH hš. 181. Kolje je iz trnia, akacije. KNAUS JURIJ.

III. REDNI OBCNI ZBOR HRANILNICE IN POSOJILNICE r. z. z n. z. v BOGOJINI

se vrši dne 19. marca tega leta ob pol dvanajstoj vöri v uradni prostoraj hranilnice s sledečim dnevnim redom :

1. Čtenje zapiznika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva i nadzorstva.
3. Odobritev računskoga zaključka za l. 1931.
4. Čtenje revizijskoga poročila.
5. Volitev enega člana načelstva.
6. Slučajnosti.

Opomba. Če v napovedanom časi občni zbor ne bi bio skepčen, se vrši pol vöre kesnej novi občni zbor, ki bo veljavno sklepaol ne glede na število navzoči članov.

DELAVCOM NAZNANJE.

Šteri delavci ščejo iti na Državno imanje Belje marof Knežovo (Lack) naj se zglaš pri ANTOLIN KORNELIJI gazdi v Črensovcih.

Dva vajenca taki sprejem za mizarstvo obrt. JOŽEF PETEK mizarški majster Bogojina. 1

Posestvo s hišov, približno 4 plüge, njive. sadovnjaka i gorice se fal proda. Več se zvedi pri JAKOBI ČREPNIJAK. Apače, št. 74. 4

Sprejem takoj

5 pomočn kov in 2 vajenca. KUTASSI EUGEN, strojno mizarstvo Bogojina, Prekmurje. 1

NAZNANILO.

Od 1. marca naprej do 1. aprila se delajo fotografije 8 kom. po 10 Din. tistim ki idejo v Francijo ali Nemčijo.

Foto REESCH
M. SOBOTA.

MLINARI!

Mlinarske kamle garant. kakovosti, mlinska sita svileni i vuneni, i a remenje za pogon, „prima“ vosek za remenje, gurte, peharčke, ml. Klepce ino vse ostale mlinske potrebščine nudi najceneje:

BRCAR & Comp. - Ljubljana

3 Kolodvorska 35.

Znižane cene ! Zahtevajte ponudbe.

Na prodaj

je lepo posestvo 19 oralov s hišov i gospodarskimi poslopji, z vinogradom i viničarijov v MALOM DOLI, župnija Sv. Jakob v Slov. goricah, po domače Kristl, hiš. št. 4. — Natančnejše pove.

uredništvo „Novin“. 1

DOLNJE-LENDAVSKA HRANILNICA D. D.

v Dolnji Lendavi

kupuje **dolare, franke** i druge inozemske valute po najugodnejši ceni.

Da posojila na tabulacijo i na poroke.

Sprejme vloge na knjižice i na tekoče račune. 1